

РЕШЕНИЕ

№ 3728

гр. София, 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3839** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Агенция по вписванията /АВ/, срещу решение от 15.12.2020 г. по НАХД № 11424/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 94-02-83/16/08.07.2020 г., издадено от изпълнителния директор на АВ, с което на С. С. Т., на основание чл. 118, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 118, ал. 1, във вр. с П.. 9, ал. 2 от ПЗР, във вр. с чл. 63, ал. 4 от ЗМИП. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон. В съдебно заседание се представлява от юрк. К.. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поисканите от ответника разноски.

Ответникът, не се представлява, в писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба и претендира присъждане на възнаграждение, съобразно приложения списък.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 15.12.2020 г. по НАХД № 11424/2020 г. СРС е отменил НП № 94-02-83/16/08.07.2020 г., издадено от изпълнителния директор на АВ, с което на С. С. Т. е наложено административно наказание „глоба” на основание чл. 118, ал. 1 от ЗМИП в размер на 500 (петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи, че е налице нарушение на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай е налице доказано административно нарушение, но неправилно е посочено в АУАН и НП нарушената норма на чл. 118, ал. 1, във вр. с П.. 9, ал. 2 от ПЗР, във вр. с чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна, и ограничава правото на защита на наказаното лице. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, в съответния регистър се вписват следните данни съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника за прилагане на закона, като в подточки са изброени данните, които се вписват. Не е посочено в цифрово изражение точно коя хипотеза от точките е нарушена. В случая безспорно е установено, както е посочено в словесната част на АУАН и НП, че касаторът е извършил нарушение, изразяващо се от обективна и субективна страна в неписване на обстоятелства за действителен собственик по ЗМИП. Освен изложеното, цитираната за нарушена разпоредба не въвежда задължение. С това е нарушено изискването в АУАН и НП да съществува единство, както между посочените като нарушени разпоредби, така и между словесното описание на нарушението. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Посочването на различни от словесното описание разпоредби, създава неяснота относно приетото от АНО за нарушение. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява

обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, претенцията на процесуалния представител на дружеството за присъждане на разноси е основателна. На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, касаторът следва да заплати на ответника сумата от 300.00 лв. /триста лева/ разноси по делото за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК и Договор за правна защита и съдействие от 27.04.2021 г. Същото не надвишава предвидения размер в нормата на чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението за прекомерност от страна на касатора следва да се приеме за неоснователно.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 15.12.2020 г. по НАХД № 11424/2020 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Агенция по вписванията, да заплати на С. С. Т., адвокатско възнаграждение по делото в размер на 300 (триста) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.